

Arrest

nr. 225 570 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL KHOURY *loco* advocaat J. HARDY en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in 2010, verklaart er zich op 16 november 2018 vluchteling.

1.2. Op 21 februari 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, C.S., bezit de Indiase nationaliteit. U bent een Sikh van de Lubana-kaste en geboren op 7 januari 1963 in de provincie Punjab waar u tot aan uw vertrek uit India woonde. U was gehuwd en heeft drie kinderen. U werkte als vrachtwagenchauffeur en was dus thuis vaak afwezig. Uw vrouw ging in die periode een relatie aan met een andere man. Toen u dat acht jaar geleden ontdekte, heeft ze u verlaten. Ze nam ook uw kinderen mee. Haar nieuwe partner heeft vervolgens uw reis naar België betaald. Toch verklaart u uit vrije wil naar België te zijn gekomen.

U zou gereisd hebben met een paspoort en dit acht jaar geleden. De smokkelaar zou u naar België hebben gebracht waar u andere Pakistanen en Indiërs hebt leren kennen. Zo begon u bloemen te verkopen en woonde u samen met een andere landgenoot in Luik. In die periode werd u zes keer opgepakt door de Belgische politie en werd u telkens na een nacht vrijgelaten. U bleef echter illegaal in het land wonen. Drie jaar geleden kreeg u een beroerte. U bleef een tijd in het ziekenhuis en werd daarna in een revalidatiecentrum verder behandeld. Als gevolg daarvan is de linkerzijde van uw lichaam verlamd. U kan moeilijk wandelen en uw linkerarm kan u niet meer gebruiken.

Na enige tijd moest u het revalidatiecentrum verlaten. Omdat u anders geen verblijfplaats zou hebben, diende u op 28 november 2016 een aanvraag neer voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uw aanvraag werd op 5 februari 2018 afgewezen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U hebt vervolgens een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Dit beroep is nog hangende.

Nadat uw aanvraag voor medische regularisatie werd afgewezen en bij gebrek aan andere verblijfsmogelijkheden diende u op 16 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U wilt niet teruggaan naar India omdat u ziek bent en omdat u niet de middelen heeft om de medische zorg daar te betalen. Daarnaast denkt u ook dat u problemen kan krijgen met de nieuwe partner van uw vrouw, omdat hij uw vrouw van u afnam.

Om uw verzoek te staven verwijst u naar uw medische documenten en uw paspoort die u reeds hebt neergelegd in het kader van uw procedure 9ter bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u moeilijkheden ondervindt bij het stappen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een geschikt lokaal aangeboden waar uw persoonlijk onderhoud plaatsvond.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet wilt teruggaan naar India omwille van uw slechte gezondheidssituatie. U heeft verschillende gezondheidsproblemen nadat u hier een hersenbloeding kreeg en behandeld werd. U zou in India de medische zorg niet kunnen betalen omdat het daar duur zou zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Hoewel er uiteraard begrip kan opgebracht worden voor uw medische situatie, dient te worden opgemerkt dat medische en economische redenen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald het hebben van een vrees voor vervolging omwille van zijn ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin kan dit als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd worden. Dat u heden vreest geen medische behandeling te kunnen krijgen in India omdat u niet over de nodige financiële middelen zou beschikken is bovendien een puur hypothetische bewering die u met geen enkel concreet element staakt of onderbouwt. Ingevolge artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde, wat u effectief heeft gedaan. Uit uw administratief dossier blijkt dat deze aanvraag werd afgewezen op 5/02/2018 omdat is geoordeeld dat er geen tegenindicaties zijn om te reizen naar India, en de nodige medische voorzieningen en medicatie beschikbaar zijn in het land. Hierbij dient nog te worden vermeld dat uw beroep tegen deze weigering nog steeds hangende is. Verder kan worden vermoed dat u wel over de nodige contacten in India beschikt om u bij het verkrijgen van de nodige zorgen te helpen: zo verklaarde u vrienden te hebben in India, dat ze u niet

zouden willen steunen is een blote bewering die niet op concrete elementen is gebaseerd (CGVS p. 5-6).

Uw raadsman voegde eraan toe dat u in India gediscrimineerd zou worden omwille van uw gezondheidstoestand waardoor u mindervalide bent geworden (CGVS, p. 6). Dit is echter een blote bewering die niet door uzelf aangehaald werd. Uzelf verwees enkel naar de financiële moeilijkheden om de nodige zorg te kunnen betalen. U gaf zelfs nog aan dat u terug naar India zou gaan als u voldoende geld zou krijgen (CGVS, p. 6). Bovendien moet een eventuele discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). In casu zijn geen elementen aangebracht die daarop wijzen.

Met betrekking tot uw andere asielmotief, namelijk uw probleem met de nieuwe partner van uw vrouw, dient te worden opgemerkt dat de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming de geloofwaardigheid en ernst van dit genoemde probleem in India ernstig ondermijnt. U bent immers sinds acht jaar al in België. Vooraleer uw gezondheidsproblemen begonnen, was u niet van plan om internationale bescherming aan te vragen, zoals uit uw verklaringen blijkt, ondanks dat uw echtgenote u toen al had verlaten en een nieuwe relatie was begonnen. U gevraagd waarom u niet eerder internationale bescherming hebt aangevraagd, antwoordde u ook duidelijk: "Ik was goed bezig bloemen aan het verkopen en eten. Ik had geen nood aan iets (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verder verklaarde u ook nog: "Ik heb asiel aangevraagd enkel omdat ik geen verblijfplaats had" (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit uw dossier bleek verder dat u voorrang gaf aan het indienen van uw aanvraag voor machtiging tot verblijf omwille van uw medische toestand, en dat u enkel nadat deze werd afgewezen beroep deed op een asielaanvraag, hetgeen ook uw vrees voor vervolging ten gevolge van uw probleem met de nieuwe partner van uw vrouw ernstig ondermijnt. Bovendien verklaarde u dat de nieuwe partner van uw vrouw uw reis naar België heeft betaald waaruit zelfs niet kan worden afgeleid dat hij u viseerde, en zo ja, dat in die mate dat er van vervolging sprake zou zijn. U zou wel uit vrije wil naar België zijn gekomen (CGVS, p. 5). Voorts weet u niet eens waar uw vrouw en haar partner momenteel zouden wonen in India. U hebt immers in de laatste acht jaar na uw vertrek geen contact meer gehad. Er kan dus evenmin besloten worden dat uw problemen in India actueel zijn. Tenslotte verklaarde uzelf dat u, mocht u de nodige verblijfspapieren krijgen van België, wel naar India zou terugkeren om het land te bezoeken. U zou daar ook vrienden hebben (CGVS, p. 5-6). Dergelijke uitspraken komen dan ook niet overeen met uw verklaarde vrees t.o.v. India.

Om uw verzoek te staven verwezen uw raadsman en uzelf naar uw dossier aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, dat ook uw paspoort zou bevatten. Uw dossier beschrijft louter uw gezondheidstoestand waaraan niet wordt getwijfeld. Uw paspoort werd echter niet overgemaakt aan het CGVS. Hoe dan ook kan uw paspoort slechts uw nationaliteit en uw identiteit bewijzen, gegevens die hier niet ter discussie staan en die bijgevolg de appreciatie van het CGVS in uw geval niet kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout en op de schending van artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 48/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van "de medewerkingsplicht".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden

beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een e-mailbericht van zijn raadsman samen met de bij deze e-mail gevoegde stukken betreffende verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij niet naar India kan terugkeren omdat hij de kosten van zijn medische verzorging er niet zou kunnen betalen, omdat hij er gediscrimineerd zou worden omwille van zijn gezondheidsproblemen en omdat hij problemen vreest met de nieuwe partner van zijn echtgenote. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde financiële problematiek in verband met de kosten van zijn medische verzorging geen *nexus* vertonen met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de criteria vermeld in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus, temeer daar hij zijn bewering dat hij zijn medische kosten niet zou kunnen betalen op geen enkele manier staft en hij evenmin aantoont dat zijn vrienden in India hem niet zouden kunnen/willen steunen; (ii) de aangehaalde discriminatie omwille van zijn gezondheidsproblemen slechts door zijn raadsman werden opgeworpen en bovendien zonder dat concrete elementen werden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat deze discriminatie van dermate systematische en ingrijpende aard is dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging; (iii) de ernst en de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen met de nieuwe partner van zijn echtgenote worden ondermijnd door het laattijdig indienen van onderhavig verzoek om internationale bescherming, temeer daar verzoeker verklaarde (a) dat de nieuwe partner van zijn echtgenote zijn reis naar België betaalde, (b) dat hij uit vrije wil naar België kwam, (c) dat hij sinds zijn vertrek geen contact meer had met zijn echtgenote en/of haar nieuwe partner zodat hij niet zeker weet waar zij in India zouden wonen, en (d) dat hij India zou bezoeken indien hij in België verblijfsdocumenten zou krijgen; en (iv) de documenten in het dossier van zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts zijn gezondheidstoestand beschrijven en zijn paspoort enkel zijn nationaliteit en identiteit aantoont, elementen die niet worden betwist.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo haalt verzoeker aan dat hij lijdt aan “*geheugen- en verstandproblemen*”. Hij verwijst naar de e-mail van zijn raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de hieraan toegevoegde documenten betreffende zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (verzoekschrift, stuk 3). Hij verwijst tevens naar zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij volgens hem ook mentale problemen aanhaalde. Hij meent dat de commissaris-generaal hiermee geen of onvoldoende rekening heeft gehouden, waardoor hij niet in staat was om zijn vrees voor vervolging wegens de bedreigingen van de nieuwe partner van zijn echtgenote en het behoren tot een bepaalde sociale groep op passende wijze te kunnen uiten.

De Raad stelt vast dat uit de door verzoeker bijgebrachte stukken (verzoekschrift, stuk 3) niet blijkt dat verzoeker zou te lijden hebben van geheugen- of andere mentale, psychische en/of psychologische problemen en/of dat hij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige en doorleefde verklaringen. Enkel in het e-mailbericht van verzoekers raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt melding gemaakt van geheugenproblemen ("*[...] et sa mémoire est très affectée.*"), doch dergelijke melding kan bezwaarlijk worden beschouwd als een betrouwbaar attest afkomstig van een professionele zorgverstreker ter zake die op basis van de nodige onderzoeken en vaststellingen tot een conclusie met betrekking tot verzoekers mentale, psychische en/of psychologische gezondheidstoestand komt. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf melding maakte van geheugen- en andere mentale problemen, dient vastgesteld dat dit eveneens slechts blote beweringen betreffen die op generlei wijze worden gestaafd aan de hand van een medisch, psychisch en/of psychologisch attest afkomstig van een professionele zorgverstreker ter zake. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een normale wijze is verlopen, dat verzoeker de vragen begreep en dat er verder geen elementen waren die wijzen op mentale problemen in hoofde van verzoeker om zijn voorgehouden vrees voor vervolging op een volledige, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige wijze aan te brengen. De aangevoerde mentale problemen kunnen dan ook geen ander licht werpen op de motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor "gedeelde bewijslast", maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker aangehaalde financiële problematiek in verband met de kosten van zijn medische verzorging geen *nexus* vertonen met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de criteria vermeld in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus, temeer daar zijn bewering dat hij zijn medische kosten niet zou kunnen betalen een louter hypothetische bewering is en hij bovendien niet aantoonde dat in dat geval zijn vrienden in India hem niet zouden kunnen/willen steunen:

"U verklaart dat u niet wilt teruggaan naar India omwille van uw slechte gezondheidssituatie. U heeft verschillende gezondheidsproblemen nadat u hier een hersenbloeding kreeg en behandeld werd. U zou in India de medische zorg niet kunnen betalen omdat het daar duur zou zijn (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Hoewel er uiteraard begrip kan opgebracht worden voor uw medische situatie, dient te worden opgemerkt dat medische en economische redenen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald het hebben van een vrees voor vervolging omwille van zijn ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin kan dit als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd worden. Dat u heden vreest geen medische behandeling te kunnen krijgen in India omdat u niet over de nodige financiële middelen zou beschikken is bovendien een puur hypothetische bewering die u met geen enkel concreet element staft of onderbouwt. Ingevolge artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde, wat u effectief heeft gedaan. Uit uw administratief dossier blijkt dat deze

aanvraag werd afgewezen op 5/02/2018 omdat is geoordeeld dat er geen tegenindicaties zijn om te reizen naar India, en de nodige medische voorzieningen en medicatie beschikbaar zijn in het land. Hierbij dient nog te worden vermeld dat uw beroep tegen deze weigering nog steeds hangende is. Verder kan worden vermoed dat u wel over de nodige contacten in India beschikt om u bij het verkrijgen van de nodige zorgen te helpen: zo verklaarde u vrienden te hebben in India, dat ze u niet zouden willen steunen is een blote bewering die niet op concrete elementen is gebaseerd (CGVS p. 5-6)."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij al acht jaar in België leeft en *"dat hij zeker en vast geen of ten minste niet veel contacten meer heeft met zijn land van herkomst"*. Volgens hem kan niet worden verwacht dat hij het negatieve bewijs levert dat zijn vrienden hem niet zouden kunnen helpen in India en evenmin dat andere mensen de kosten verbonden aan zijn medische verzorging voor hun rekening zullen nemen. Verzoeker slaagt er met zijn verweer niet in de motieven uit de bestreden beslissing op dit punt te ontkrachten.

2.3.2.5. Wat betreft de aangehaalde discriminatie omwille van verzoekers gezondheidstoestand motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze discriminatie slechts door zijn raadsman werd opgeworpen en bovendien zonder dat concrete elementen werden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat deze discriminatie van dermate systematische en ingrijpende aard is dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging:

"Uw raadsman voegde eraan toe dat u in India gediscrimineerd zou worden omwille van uw gezondheidstoestand waardoor u mindervalide bent geworden (CGVS, p. 6). Dit is echter een blote bewering die niet door uzelf aangehaald werd. Uzelf verwees enkel naar de financiële moeilijkheden om de nodige zorg te kunnen betalen. U gaf zelfs nog aan dat u terug naar India zou gaan als u voldoende geld zou krijgen (CGVS, p. 6). Bovendien moet een eventuele discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. X). In casu zijn geen elementen aangebracht die daarop wijzen."

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar een aantal internetartikels waaruit volgens hem blijkt dat mensen met een handicap in India zwaar worden gediscrimineerd. Volgens hem maakt het niet uit of deze discriminatie door hem zelf of door zijn raadsman werd aangehaald. Hij meent dat de commissaris-generaal de plicht heeft om de algemene situatie in India betreffende dit thema te onderzoeken. Hij wijst erop dat hij zich dienaangaande niet kan wenden tot de politie van zijn land van herkomst.

De Raad wijst erop dat om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De Raad stelt vast dat uit de in het verzoekschrift aangehaalde internetartikels blijkt dat er India weliswaar sprake is van een sociale en culturele discriminatie van gehandicapte personen, die kan leiden tot een sociaal isolement en zelfs tot (seksueel en ander) geweld ten aanzien van de gehandicapte persoon, doch niet dat er in India sprake is een dermate systematische en ingrijpende discriminatie ten aanzien van iedere gehandicapte dat fundamentele mensenrechten worden aangetast, temeer daar de internetartikels betrekking hebben op zowel fysiek als mentaal gehandicapten en dus niet enkel op de situatie van personen die op latere leeftijd ten gevolge van een beroerte verlamd zijn geraakt, zoals verzoeker. Bovendien heeft verzoeker noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf persoonlijk melding maakte van een dergelijke vrees voor vervolging. Het was immers enkel verzoekers raadsman was die hierop wees. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker deze vrees zelf spontaan zou aanbrengen indien hij werkelijk meent hierdoor te zullen worden vervolgd ingeval van terugkeer naar India, *quod non*. Het loutere feit dat verzoeker verlamd is geraakt, volstaat dan ook niet om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

2.3.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de ernst en de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen met de nieuwe partner van zijn echtgenote worden ondermijnd door het laattijdig indienen van onderhavig verzoek om internationale bescherming, temeer daar verzoeker verklaarde (a) dat de nieuwe partner van zijn echtgenote zijn reis naar België betaalde, (b) dat hij uit vrije wil naar België kwam, (c) dat hij sinds zijn vertrek geen contact meer had met zijn echtgenote en/of haar nieuwe partner zodat hij niet zeker weet waar zij in India zouden wonen, en (d) dat hij India zou bezoeken indien hij in België verblijfsdocumenten zou krijgen:

“Met betrekking tot uw andere asielmotief, namelijk uw probleem met de nieuwe partner van uw vrouw, dient te worden opgemerkt dat de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming de geloofwaardigheid en ernst van dit genoemde probleem in India ernstig ondermijnt. U bent immers sinds acht jaar al in België. Vooraleer uw gezondheidsproblemen begonnen, was u niet van plan om internationale bescherming aan te vragen, zoals uit uw verklaringen blijkt, ondanks dat uw echtgenote u toen al had verlaten en een nieuwe relatie was begonnen. U gevraagd waarom u niet eerder internationale bescherming hebt aangevraagd, antwoordde u ook duidelijk: “Ik was goed bezig bloemen aan het verkopen en eten. Ik had geen nood aan iets (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verder verklaarde u ook nog: “Ik heb asiel aangevraagd enkel omdat ik geen verblijfplaats had” (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit uw dossier bleek verder dat u voorrang gaf aan het indienen van uw aanvraag voor machtiging tot verblijf omwille van uw medische toestand, en dat u enkel nadat deze werd afgewezen beroep deed op een asielaanvraag, hetgeen ook uw vrees voor vervolging ten gevolge van uw probleem met de nieuwe partner van uw vrouw ernstig ondermijnt. Bovendien verklaarde u dat de nieuwe partner van uw vrouw uw reis naar België heeft betaald waaruit zelfs niet kan worden afgeleid dat hij u viseerde, en zo ja, dat in die mate dat er van vervolging sprake zou zijn. U zou wel uit vrije wil naar België zijn gekomen (CGVS, p. 5). Voorts weet u niet eens waar uw vrouw en haar partner momenteel zouden wonen in India. U hebt immers in de laatste acht jaar na uw vertrek geen contact meer gehad. Er kan dus evenmin besloten worden dat uw problemen in India actueel zijn. Tenslotte verklaarde uzelf dat u, mocht u de nodige verblijfspapieren krijgen van België, wel naar India zou terugkeren om het land te bezoeken. U zou daar ook vrienden hebben (CGVS, p. 5-6). Dergelijke uitspraken komen dan ook niet overeen met uw verklaarde vrees t.o.v. India.”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij de “vreemdelingenprocedures” en het “vreemdelingenrecht” helemaal niet kent. Hij wist niet wat hij mocht/moest doen bij zijn aankomst in België. Vrienden hebben hem gezegd dat hij bloemen moest verkopen. Hij voert aan dat hij “totaal kwetsbaar” is en dat “zijn staat” hem niet toelaat om redelijke beslissingen te nemen. Hij stelt dat “Wat betreft het feit dat verzoeker met vrije wil buiten het land is gevlucht mag men zich afvragen of het waar is, omdat verzoeker niet in staat is om consistente antwoorden te geven (zie gehoorverslag in het geheel)”. Verzoeker wijst erop dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de nieuwe partner van zijn echtgenote hem zal doden en dat hij niet fysiek in staat is om zich te verdedigen tegen een aanval, alsook dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verklaard dat hij door zijn echtgenote en haar nieuwe partner op het hoofd werd geslagen. Hij merkt op dat de commissaris-generaal hieromtrent geen enkele vraag heeft gesteld. “Nochtans kan uit de bovenvermelde elementen worden afgeleid dat verzoeker het onderwerp van vervolgingen is : niet alleen werd hij buiten zijn huis en zijn land “gegoid” door zijn ex-vrouw en haar partner, ver van zijn drie kinderen, maar ook werd dit met geweld gedaan (slag op de hoofd, bedreiging van moorde). Ze wouden heel duidelijk zich ontdoen van verzoeker.” Verder is volgens verzoeker de kans groot dat zijn echtgenote en haar nieuwe partner in Punjab zijn gebleven nadat ze hem uit het huis hebben gegoid.

De Raad stelt vast dat de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor zijn echtgenote en haar nieuwe partner op fundamentele wijze wordt ondermijnd doordat hij onderhavig verzoek om internationale bescherming pas indiende acht jaar na zijn aankomst in België en pas nadat zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet door de Dienst Vreemdelingenzaken was afgewezen. Dat verzoeker de “vreemdelingenprocedures” en het “vreemdelingenrecht” helemaal niet zou kennen, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Op welke wijze het verkopen van bloemen in België hem zou verhinderen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen of zijn beweerde nood aan internationale bescherming enigszins zou wegnemen, kan niet worden ingezien. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn beweerde mentale problemen, dient te worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd vastgesteld met name dat deze beweerde mentale problemen geen verschuiving kunnen vormen voor verzoekers verzuim om zodra hij de kans had vlak na zijn aankomst in België een

verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij slechts een verzoek om internationale bescherming indiende om zich van een verblijfplaats te verzekeren, dat hij uit vrije wil naar België is gekomen en dat hij, indien hij in België verblijfsdocumenten zou hebben, naar India zou reizen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-6). Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van bedreigingen vanwege zijn echtgenote en haar nieuwe partner en dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij door zijn echtgenote en haar nieuwe partner op het hoofd werd geslagen, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk. Waar verzoeker aanvoert dat hieromtrent geen (bijkomende) vragen werden gesteld door de commissaris-generaal, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat om in zijn verzoekschrift enige (bijkomende) concrete informatie te verschaffen die volgens hem een ander licht zou kunnen werpen op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. In het licht van de devolutieve werking van onderhavig beroep, is dergelijk verweer allerminst ernstig. Verder dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij sedert zijn vertrek naar België geen contact meer heeft gehad met zijn echtgenote en/of haar nieuwe partner, zodat hij geenszins met zekerheid kan zeggen waar zij zich heden zouden bevinden. Aangezien verzoeker tevens verklaarde dat de nieuwe partner van zijn echtgenote zijn reis naar België betaalde, kan eens te meer niet worden aangenomen dat verzoeker ingeval van terugkeer naar India ten aanzien van deze persoon een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Dit klemmt des te meer daar verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar aanvoert dat hij geen beroep zou kunnen doen op zijn nationale autoriteiten tegen de bedreigingen vanwege zijn echtgenote en haar nieuwe partner, doch hij laat na zulks middels enig document te staven.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiäre beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiäre beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiäre beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoeker enig element dat de toekenning van de subsidiäre beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER